

Výlet do Adamova 2003

[Foto](#)

Datum	18. října 2003	
Pořádal	Lucius	Adamov
Zúčastnili se	Koža Donny Paťa Worlík Doupina Jája Soňa Mirek Nikola	
Zapsal	Donny s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 18. října 2003

Jednoho krásného kosového sobotního odpoledne jsme se jeli podívat na Nový hrad do Adamova, abychom tam zhlédli vystoupení skupiny, za kterou bychom tam měli vystupovat. Vyráželi jsme od Kožovců o půl jedné. V jednom autě jel Donny, Jája a děti, v tom druhém Paťa, Kožovci a Worlíci. Po klidné cestě, při které se nic zvláštního nestalo až na jedno špatné odbočení, jsme přijeli do Adamova. Několika lidí jsme se ptali na cestu na hrad, ale posílali nás od čerta k ďáblu. Až asi po půl hodině pátrání nás dobří lidé nasměrovali správným směrem. Při ptaní si Paťa stačil zničit spínač stahování okna. Vyrazili jsme tímto směrem. K našemu údivu jsme přijeli k haldě kamení a nějaká učitelka, jdoucí z hradu s dětmi, nám řekla, že je lepší jít z Olomoučan, nehledě k bezpečnějšímu parkování aut. Tak jsme vyrazili do Olomoučan. Zaparkovali jsme na kraji lesa a šli jsme podle cedulí na hrad (asi 4km). Po prvním kilometru jsme došli k památníku K. H. Máchy (později jsme zjistili, že tímto jsme si zbytečně zašli asi o půl kilometru). Celou cestu nás sužoval ledový vítr. Již jsme byli skoro u hradu, když z věže vystřelili 4. hodinu. Na hrad jsme dorazili po čtvrt na pět, takže jsme minuli poslední vystoupení. Po domluvě s kastelánem, jsme byli vpuštěni do hradu, kde jsme hned potkali Majku a Michala z Tartasů. Po prvním občerstvení, čajíčky a kafička (někdo i se špiritusem), jsme si prohlédli nádvoří a lezli jsme se podívat na věž. Právě nabíjeli a střílela se 5. hodina. V mučírně začalo malé vystoupení. Ukazovali, jak se ve středověku mučilo. Protože tam bylo málo místa, někteří, hlavně děti, koukali oknem. Poté jsme si prolezli hrad v doprovodu malého pážete, byli jsme zavedeni i na nepřístupná místa (třeba rozestavěná hláska) Okolo šesté jsme se rozloučili a vydali jsme se na cestu k autům. Jája s dětima, Koža a Doupina šli kratší cestou do Adamova. Zbytek se vydal stejnou cestou k autům. Cesta nazpět trvala kratší dobu. Zřejmě

nás hnala vidina vytopeného auta. Cestou jsme se zastavili pro zbytek lidí do Adamova a jelo se domů. Nic více si nepamatuji, zřejmě jsem byl tak zlítej, že si na nic nevzpomenu.

dnn